

Иван Вазов
Най-големият

– Аз най-голям съм, цар съм в планината! –
каза орелът, хищникът планински.
– Не, аз! Че давам смърт – каза змията.
– Не! Аз съм! – рече букът исполински.

– Аз! – ревна мечката, – че съм ужасна,
– Аз! – викна славей, на гора поета.
– Аз най-голяма съм, че най съм красна –
отвърна теменужката напета.

И шум под ясното се дигна слънце:
„Аз най-велико съм – посред мълвата
пошушна тихо пясъчното зрънце: –
от мен състои се планината.“

КРАЙ

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедеври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4008>]